

Tướng Năng Tiến- Đôi Lời Với Hai Ông Võ Văn Thưởng & Trương Minh Tuấn

Trước tình trạng nguy kịch và tuyệt vọng Đảng và Nhà nước hiện nay, tôi có thể hiểu được tại sao Ban Tuyên Giáo cần phải đặt điều và bôi bẩn linh mục Đặng Hữu Nam bằng mọi cách – kể cả cái thứ phương cách đê tiện và hèn hạ nhất.

Tướng Năng Tiến

Tú Xương tên thật là Trần Tế Xương, người làng Vị Xuyên - Mỹ Lộc - Nam Định. Ông sinh năm 1870, và từ trần vào năm 1907.

Thế còn bà Tú?

Bà ấy chào đời lúc nào? Tà thế năm nao? Quê quán nơi đâu? Nhũ danh là gì?

Sách của nhà văn học Vương Trí Nhàn ([Cánh Bướm Hoa Hướng Dương – Phác Thảo Chân Dung 39 Nhà Văn](#), NXB Phụ Nữ, Hà Nội: 2006) có ba bài viết Tú

Xương nhưng không một chữ nào nhắc đến người bạn đời của ông!

Bà Tú âm thầm đi bên cạnh cuộc đời của nhà thơ sông Vị như một cái bóng mờ, và chỉ được độc giả biết rất lơ mơ, qua năm ba câu thơ (ngắn ngắn) của chồng:

Quanh năm buôn bán ở mom sông

Nuôi đủ năm con với một chồng

Lặn lội thân cò khi quãng vắng

Eo sèo mặt nước buổi đò đông ...

Tôi băn khoăn tự hỏi: những chiều “lặn lội thân cò khi quãng vắng” (hay những sáng “eo sèo mặt nước buổi đò đông”) có hôm nào bà Tú bị một tên sai nha nào đó bạo hành, nắm tóc kéo lê trên đường đê, vì tội “buôn bán ở mom sông” không?

Câu hỏi này chợt đến đêm qua, một đêm khó ngủ, sau khi tôi tình cờ đọc xong một bài báo ngắn – trên trang [Gia Đình Việt Nam](#) – xin ghi lại toàn văn:

Đêm 29/9, trên mạng xã hội lan truyền một clip công an tóm tóc, kéo lê một người phụ nữ bán hàng rong bên vệ đường khiến chị chảy máu đầu đã khiến cư dân mạng xôn xao. Qua tìm hiểu, được biết, chị Nguyễn Thị Thu Thảo (39 tuổi, ngụ phường 12, quận Bình Thạnh) bị Thiếu úy Bùi Xuân Hải (công tác tại Công an phường 6, quận 3, TPHCM) tóm tóc, kéo lê gây thương tích.

Chia sẻ với Dân trí, chị Thảo cho biết, hàng ngày chị bán hàng rong ở khu vực hồ Con Rùa từ khoảng 17h đến 1h sáng hôm sau.

Chị Thảo thừa nhận, lúc bị công an yêu cầu không được lấn chiếm lòng lề đường, chị có chửi Thiếu úy Hải. "Tôi bán hàng lương thiện chứ có bán heroin đâu mà đuổi. Vợ anh ở nhà có cực khổ như tôi đâu mà anh biết... Sau đó anh đuổi theo

túm cổ áo, nắm tóc tôi. Anh Hải đánh vào đầu tôi, vết rách trên đầu là do nhấn của anh gây ra".

Chị Thảo chia sẻ thêm: "Có thể lúc đó anh Hải sốc vì câu chửi của tôi, sẵn hơi men nên mới làm vậy. Chứ ngày thường tôi cũng nói chuyện với anh, thường ngày anh chỉ nhắc nhở, đuổi đi chứ không hung dữ như tối hôm đó".

Trưa ngày 30/9, chị Thảo và mẹ được Công an phường 6, quận 3 mời lên xin lỗi, đề nghị bồi thường chi phí chữa trị vết thương. "Anh trưởng công an phường nói là cha mẹ anh Hải muốn gặp mặt Thảo để xin lỗi nên mời 2 mẹ con tôi lên phường, khi tiếp xúc nhìn họ cũng rất hiền và chân thành nên 2 mẹ con tôi đã chấp nhận lời xin lỗi. Họ có đưa cho Thảo ít tiền nói là để bồi bổ sức khỏe và lo chi phí thuốc men, chứ tôi cũng không đòi hỏi gì cả", bà Nguyễn Thị Thu Cúc (mẹ chị Thảo) chia sẻ với Dân trí.

Tôi biết bán hàng rong ở hồ Con Rùa là vi phạm pháp luật nhưng vì không có việc nào khác để kiếm tiền trong khi sức khỏe mình lại yếu. Hàng ngày, tôi phải ra hồ bán hàng từ lúc 5h chiều cho đến 1h sáng ngày hôm sau mới được nghỉ nhưng cũng chỉ thu được hơn trăm ngàn.

Vì không chịu được cái nghèo, chồng tôi đã rũ bỏ trách nhiệm, để lại 2 đứa con còn ngây dại cho mình tôi nuôi. Ngoài ra, tôi phải nuôi thêm bố bị tai biến nằm một chỗ, mẹ bị hở van tim và 2 đứa cháu nữa. Hàng tháng, tiền ăn, tiền học cho con, tiền thuốc men cho bố mẹ đã khiến cho tôi thêm gánh nặng mưu sinh, phải liều lĩnh để kiếm tiền nuôi họ", chị Thảo buồn bã cho biết.

Chia sẻ thêm với Trí thức trẻ, chị Thảo nói: "Sự việc đã xảy ra rồi, tôi cũng có phần sai nên không oán trách gì anh Hải. Phía Công an P.6 và gia đình anh Hải cũng nói lời xin lỗi và hỗ trợ thuốc men nên tôi muốn kết thúc sự việc ở đây."

Ảnh: [GĐVN](#)

Bà Thảo dù bị nắm tóc kéo lê trên đường phố nhưng vẫn nhận “phần sai” về mình, cũng không dám “oán trách” ai cả, và chỉ “muốn kết thúc sự việc” cho nó êm xuôi thôi. Đó là một thái độ cần thiết của một người hiểu biết. Bà biết rằng cuộc đời mình sẽ còn phải gắn liền với gánh hàng rong (cho tới chết) để nuôi con thơ, cùng bố mẹ già nên cần nhẫn nhục với lực lượng công an và dân phòng.

Chỉ có điều bà Thảo không biết là ngoài lực lượng công an và dân phòng đường phố, nhà nước CHXHCNVN còn có công an và dân phòng trên mạng nữa. Sau trận đòn ở hồ Con Rùa, bà còn bị họ bồi thêm một trận nữa (trên internet) cũng kinh hoàng không kém:

Về cơ bản, chị là loại rác rưởi bật lại công an, những kẻ cặn bã này đéo phải dân, chúng là tội phạm, và lũ đồng đảng lưu manh của tên tội phạm này đã thành công trong việc giải vây cho chị lưu manh, và như thấy ở cuối clip, vừa đc giải vây, chị lao vào sử chiêu trục tiêu thần kê cước, đá vào dái anh công an, quân mấy dạy.

Chị là hơi ôi con nghiện có thâm niên, nghề của chị là xin đều, chị đi thu tiền phé của bọn hàng rong, có thể nói bọn hàng rong là nạn nhân của chị mặc dù chị cũng giả vờ là bán rong để che mắt thế – gian.

Chị lừng danh hồ con Rùa với ngoại hiệu Thảo xì ke, hay Hồ thị thu Thảo, chị thu tiền bảo kê và cho vay lãi, thân nhân lẫn nhân thân của chị tuyệt đối xấu, toàn nghiện. đéo tin tôi, ra hồ con Rùa hỏi luôn hehe.

ko 1 người tử tế nào nghe danh chị mà ko lạnh toát sống lưng, chị là bất hủ. Chị có hành vi chửi bới và chống cự anh công an tội nghiệp, nếu ở nước Anh thần thánh của tôi, chị sẽ bị côm đâm đá đập và thậm chí bắn chết.

Thiếu úy Hải kéo lê chị Thảo. Ảnh & chú thích: [GDVN](#)

Sự tồn tại của loại căn bã như chị hoàn toàn phí phạm tài nguyên. Và lũ dân đen đang bênh chị và chửi công an hãy nắc nỏ, chúng mày đang hòa mình với quân rác rưởi.(ảnh của lũ kèn kèn chó đẻ đang cố xây dựng chị như là 1 người hàng rong nghèo tội nghiệp, nhưng chị vẫn lòi ra bộ mặt của 1 nữ sát thủ nghèo.Tôi cũng kính đề nghị các anh công an đeo làm việc 1 tuần, kệ mẹ dân với lũ căn bã, xem chúng nó (dân) có kêu như cháy đồi ko ??

[Nguyen Quang](#)

Tôi không biết Nguyen Quang là ai, và cũng không cần biết làm chi. Tôi chỉ nói chuyện với những người có tên tuổi rõ ràng/đàng hoàng như hai ông Trương Minh Tuấn và Võ Văn Thương thôi.

Đoạn văn thượng dẫn đọc được trên [Việt Nam Thời Báo](#). Cái tên này ăn cắp từ diễn đàn của [Hội Nhà Báo Độc Lập](#) với chủ đích duy nhất là hy vọng được độc giả để mắt đến.

Vâng, hôm nay, ngày 9 tháng 10, tôi có xem qua trang web của nhị vị nên mới biết có chuyện công an và dân phòng trên mạng tấn công bà Thu Thảo. Cùng lúc, tôi cũng đọc được những bài báo có tựa như sau:

[Đặng Hữu Nam Nhận Tiền Từ Tổ Chức Khủng Bố Việt Tân Để Kích Động Giáo Dân Biểu Tình Chống Chính Quyền](#)

[Nhà báo Lê Bình bị cách chức, điều chuyển công tác khỏi Trung tâm tin tức VTV24](#)

[Cần tẩy chay kẻ phản động đội lốt chủ chăn Bùi Hữu Nam](#)

[Nữ công an khiến công đồng mang sẵn lòng thông tin vì quá xinh đẹp](#)

[Linh mục Đặng Hữu Nam: Kích động biểu tình Formosa hóa ra cũng vì tiền](#)

[Xin miễn trách nhiệm hình sự cho bác xích lô: Tình người trong bị kịch](#)

[Sau 3 ngày kích động giáo dân, Linh mục Đặng Hữu Nam đã bỏ túi bao nhiêu tiền?](#)

[Sau Ba Ngày Kích Động Giáo Dân Linh Mục Đặng Hữu Nam Đã Bỏ Túi Bao Nhiêu Tiền?](#)

Trước tình trạng tuyệt vọng Đảng và Nhà nước hiện nay, tôi có thể hiểu được tại sao Ban Tuyên Giáo cần phải đặt điều và bôi bẩn linh mục Đặng Hữu Nam bằng mọi cách – kể cả cái thứ phương cách đê tiện và hèn hạ nhất. Tuy nhiên, tôi hoàn toàn (và tuyệt đối) không hiểu có chi mà hai ông Trường Minh Tuấn cùng Võ Văn Thường lại có thể lớn tiếng vu vạ một người dân lao động hiền lương với cái thứ ngôn ngữ đầu đường xó chợ như thế?

Nhị vị lại khiến tôi băn khoăn tự hỏi: những chiều “lặn lội thân cò khi quãng vắng” (hay những sáng “eo sèo mặt nước buổi đò đông”) có lúc nào bà Tú Xương rầm rút khóc thầm vì túi thân không? Nếu có thì những giọt nước mắt của một phụ nữ Việt Nam vào hồi đầu thế kỷ trước, khi nước nhà còn trong vòng nô lệ, chắc chắn cũng không thể nào mặn bằng những giọt nước mắt của bà Thu Thảo bây giờ.